

והר:

והר

הא חזי, אף על גב דבני אהרן מיתו בההיא שעתא, יאות הוה בכמה גוונין. חדא, דלא הוה שעתא דקטרת, דהא קטרת לא סלקא, אלא בזמנין ידיען, דכתיב (שמות ל) והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בפקר. ואימתי בהטיבו את הנרות וגו' לאשתכחא שמן וקטרת פחדא. וכתיב ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה וגו'.

בא ראה, אף על גב שבני אהרן מתו באותה שעה, זה היה מתאים בכמה גונים. אחד - שלא היתה זו שעת הקטרת, שהרי קטרת אינה עולה אלא בזמנים ידועים, שכתוב (שמות ל) והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בפקר. בפקר. ומתי? בהיטיבו את הנרות וגו', להמצא שמן וקטרת כאחד. וכתוב, ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה וגו'.

ובזמנין אלין אתקריב, ולא בזמנא אחרא, בר בזמנא דמותנא שריא בעלמא, כמה דאערע דכתיב (במדבר יז) ויאמר משה אל אהרן קח את המחפה ותן עליה אש וגו'. ובני אהרן לא קריבו בשעתא דשמן וקטרת משתכחי פחדא.

ובזמנים הללו נקרכת, ולא בזמן אחר, פרט לזמן שהמות שריי בעולם, כמו שקרה, שכתוב (במדבר יז) ויאמר משה אל אהרן קח את המחפה ותן עליה אש וגו'. ובני אהרן לא הקריבו בשעה ששמן וקטרת נמצאים כאחד. ועוד, שדחקו את השעה בחיי אביהם, ועוד שלא היו נשואים, והיו פגומים. שמי שלא נשא הוא פגום, ואינו כדאי שימצאו ברכות על ידו בעולם. עליו הן לא שורות, כל שכן על ידי אחרים. ועוד, שהרי שנינו שהיו שתויי יין, ומשום כך ותצא אש מלפני ה' ותאכל אתם וגו'. שהרי הקטרת היא חביבה מן הכל, והיא שמחת העליונים והתחתונים. וכתוב שמן וקטרת ישמח לב.

ועוד דדחקו שעתא בחיי דאבוהון. ועוד דלא אנסיבו, והוו פגימין, (ד"ק ל"ד ע"א) דמאן דלא אנסיב, פגים הוא, ולא הוא כדאי לאשתכחא ברכאן בעלמא על ידוי, עלוי לא שריין, כל שפן על ידוי לא אחרים. ועוד, דהא תנן רזוי חמרא הו, ובגין כך, ותצא אש מלפני יי' ותאכל אותם וגו'. דהא קטרת חביב הוא מפלא, וחדוותא דעלאין ותתאין, וכתיב (משלי יז) שמן וקטרת ישמח לב.

רעיא מהימנא

רעיא מהימנא

לית מצורע אלא ההוא דאתעביד בזכותא. דחמש דמים אינון דדם נדה מסאבין, דאינון פלהו דם טמא. וחמש דמין דכניין. ומאן דאעבר עליהו, פאלו אעבר על עשר דברות, דאינון פלל תרי"ג פקודין.

אין מצרע אלא אותו שנעשה בזיבה. שחמשה דמים הם של דם נדה שמטמאים, שכלם הם דם טמא, וחמשה דמים טהורים. ומי שעובר עליהם פאלו עבר על עשרת הדברות, שהם כלל של תרי"ג מצוות.

ושפחה יצר הרע איהי מליא מומין. ובגין דא, (ויקרא כא) כל אשר בו מום לא יקרב. ובגין דא, פהנא

ושפחה, יצר הרע, היא מלאה במומים, ומשום כך (ויקרא כא) כל אשר בו מום לא יקרב. ומשום שבעולם, משום שנאמר בגבירה,

זה הפהן לא היה צריך לקרב אל מי שיש בו מום מפל המומים